

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4813/2021
14.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Лариса Динкић, адвокат из ..., против тужене „Комерцијалне банке“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2294/20 од 02.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 14.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2294/20 од 02.03.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2294/20 од 02.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 2294/20 од 02.03.2021. године, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П 1142/20 од 22.07.2020. године у ставу првом и другом изреке, којим је утврђено да је ништава одредба члана 9. Уговора о кредиту од 07.05.2008. године и обавезана тужена да тужили на име стицања без основа исплати износ од 16.572,00 динара, са законском затезном каматом од 07.05.2008. године до исплате, а преиначена је у делу одлуке о трошковима поступка тако што је обавезана тужена да тужили на име трошкова поступка износ од 18.625,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија

ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом одлучено је захтеву који се односи на утврђење ништавости одредбе уговора и враћање наплаћених трошкова обраде кредита. Тужена није доказала да је у предуговорној фази тужила била упозната са врстом и висином трошкова кредита, односно да је тужилци доставила понуду која је садржала јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита (висину и начин наплате).

Приликом пресуђења није одступљено од правног става Врховног касационог суда о дозвољености уговарања трошкова кредита, усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 22.05.2018. године и допуњеног става на седници Грађанског одељења од 16.09.2021. године.

Због наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради утврђења и исплате поднета је дана 10.02.2020. године, а вредност предмета спора побијаног дела је износ од 16.572,00 динара.

Према члану 468. став 1. и став 4. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора побијаног дела не прелази поменути износ.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност побијаног дела испод наведеног законског лимита, ревизија тужене није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић